

Eger, 1911. november 23. – Northfield, Minnesota, USA, 1985. december 26.

Kispolgári családból származott, apja MÁV-altiszt volt. Elemi iskoláit Egerben végezte, majd 1930-ban a Dobó István Reáliskolában érettségizett. 1934-ben a helybeli Érseki Jogakadémián szerzett végbizonyítványt, a következő évben Pécsen doktori szigorlatot tett. Egyetemi éve alatt a Foederatio Americanában tevékenykedett. Első munkahelye a helyi lap volt, ahol, mint újságíró egy évet töltött el. 1936-ban az adóhivatal alkalmazottja lett, 1937-től a vármegyei házában előbb gyakornok, majd fogalmazó. 1941-ben – sikeres közigazgatási szakvizsgálata után – aljegyzőnek választották, 1944-ben másodjegyző és alispáni titkár.

A második világháború éve alatt antifasiszta magatartást tanúsított, több ízben értesítette a helyi baloldali képviselőket a várható hatósági eljárásokról, a veszélyeztetetteket a közeli behívásokról. Eger felszabadítása után, 1944. december 18-án az értelmiség részéről a helyi nemzeti bizottság, majd a Heves Vármegyei Nemzeti Bizottság tagjává választották. 1944. december 18-án a nemzeti bizottság szülővárosa képviselőjeként az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe delegálta. 1945. január elején kezdeményezésére indult meg a Polgári Demokrata Párt egri szervezése. 1945. január 18-án a párt egri megalakulásának bejelentője, február 4-től a PDP megyei vezetője. Áprilisban a városi képviselő-testület és a megyei törvényhatósági bizottság tagja. A Magyar-Szovjet Művelődési Társaság megyei ügyvezető elnöke. Az 1947. március 23-i nagyválasztmányon a Polgári Demokrata Párt országos főügyészévé választották. 1947-ben ismét elindult a választásokon, de a párt megyei listájáról nem került be törvényhozásba. Több lap szerkesztésében részt vett. A háború előtt az Eger című újság sport rovatát vezette. Az 1945 márciusában elindított Nemzedékek című kéthetente megjelenő lap felelős kiadója és főmunkatársa. Az Igazság című egri lapban is jelentek meg írásai.

1945. január elsejével meghívták a jogakadémiára helyettes, illetve nyilvános rendkívüli tanárnak a közigazgatási és a pénzügyi tanszékre, később, 1946 szeptemberéig a magyar közjogi, a politikai és nemzetközi jogi tanszéken oktatott. Ottani főállásának megszűnése után az 1947-1948. tanévig óraadó. A Népjóléti Minisztérium vármegyei szociális főfelügyelője volt. Állásából 1949. február 5-én azonnali hatállyal felmentették. Előbb fényképészügynök lett, majd fizikai munkát vállalt. 1955 végén egy budapesti nagyvállalat római-parti üdülőjének lett a gondnoka. Az 1956-os forradalom leverése után, november 30-án családjával együtt az Egyesült Államokba emigrált. Előbb a New Jersey-i kormányzónál volt inas, majd 1965-től – miután 1961-ben doktori fokozatát honosította – négy éven át az arlingtoni egyetem alkotmányjogi professzora. 1969-től 1978. évi nyugdíjazásáig a norwichi egyetemen volt a nemzetközi kapcsolatok és a politikai jog tanára. Számos jogi-politológia tárgyú tanulmánya jelent meg külföldön.

